

**Olvasmány:** Zak 12, 10-11; 13, 1**Evangelium:** Lk 9, 18-24**Szentlecke:** Gal 3, 26-29

Évközi 12. vasárnap

Jövő (évközi 13.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** 1Kir 19, 16b.19-21; **szentlecke:** Gal 5, 1.13-18

EVANGÉLIUM (Lk 9, 51-62): Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldött maga előtt. Ezek elindultak, betértek a szamaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De azok nem fogadták be Jézust, mert Jeruzsálembe tartott. Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak: „Uram, akarod-e, hogy hívjuk az égből a villámot, hadd pusztítsa el őket?” De ő hozzájuk fordult és megfeddte őket: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentsen.” Ezután másik faluba mentek. Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt hozzá: „Követlek, bárhová mégy.” Jézus így válaszolt: „A rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.” Egy másikat Jézus szólított fel: „Kövess engem!” Az így válaszolt: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.” „Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat – mondta neki –, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát.” Egy harmadik ezt mondta neki: „Uram, követlek téged, de engedd meg, hogy előbb elbúcsúzzam a családomtól.” Jézus így válaszolt: „Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.”

Elmélkedéshez:

- Beengedem-e Jézust az életembe?
- Követem-e Őt?
- Neki kell erre felszólítania, vagy magamtól is a nyomába eredek?

Beszámoló-rovat: Hittan helyett homokzsák

Bár úgy tűnt, nem lesz szükség aznap a gátakon a segítségünkre, mégis munkásruhában érkezünk múlt csütörtökön (június 6.) az esti közösségi imaalkalmunkra. Rövidesen kiderült, már a templomban is akad teendő: pár fiattal együtt kimenekítettük a szönyegeket és a kisebb fa alkalmatosságokat az esetleges áradásra készülve. Közben a Poór Antal téren több tucat ember zsákolta a homokot, így nem volt kérdés, hogy a „hittant” ott tartjuk meg. Szent János evangéliumának olvasása helyett tevékeny segítséggel.

Ezalatt, bár már este volt, zajlott a csendes, „rendkívüli” szentségimádás a templomunkban. Másnap reggeltől pedig több napon keresztül folyamatosan. A templom és az Úr – bár lecsupaszítva, „megfosztva ruháitól” – várta az oda betérőket. Akár imádat, akár fohász, akár egy kis pihenés vagy csönd miatt jöttek is. Folytonosan kitárt kapuval, kitárt karral.

Szimbolikus, mélyen megrendítő volt ez az élmény. Nem csak a téren serénykedő sok száz vagy ezer, földi kincseit hátra hagyó és kényelmét elfeledő ember, család készsége áldozata. Nem csak az őrhelyen szolgáló polgárőröknek, rendőröknek süteményt sütő anyja és lánya figyelmessége. Nem csak a többiekkel együtt lapátoló szegénygondozó szerzetesnővérek fáradhatatlansága, akiknek munkája felért egy misszióval. Hanem mindez együtt, az Oltáriszentségben végig ott lévő Krisztus látható jelenlétével kiegészülve.

A könyörgés és az ima lehetőségének nyilvános, állandó biztosításával a téren zajló, nem mindennapi erőfeszítés így mintegy megszentelődött. Ha papjaink nem is áldották meg tevőlegesen az önkénteseket, de például maga a plébánia ugyancsak „művelti területté” vált. És a tér felé kinyíló templomban Isten szemmel láthatóan is „bekapcsolódott” a munkába. Reményünk, az árvízről való megmenekülés így sokak számára az Ő jelenlétével közvetlenül összekapcsolódott. A templom, a plébánia és a Poór Antal tér most régi korok arcát idézte, amikor a város fennmaradásáért fáradhatatlanul dolgozó lakosság meg-megpihenhetett áldozatos munkája során az Egyház kebelén.

Köszönet illeti a plébános és káplán atyát ezért a nyitottságért, ezért a lehetőségért! A szervezőket és a szent órákat vállalókat a szentségimádás folyamatos biztosításáért! Isten így mások számára is „megtapasztalhatóan” velünk volt, erőt adott a

fenyegetettség napjaiban. Bár talán nem csak így, nem ezért menekülhetett meg városunk. De jelenlétével végig támogatta az ott dolgozókat. És azóta is, a visszazökkenő hétköznapiakban. Köszönjük Urunk, bátorító jelenlétedet!

Istvánffy Miklós, a Felebarát Közösség vezetője

Beszámoló-rovat: „A világnak Krisztus kell!”

Igaz, hogy már több mint egy hónap eltelt amióta a rózsafüzér zarándoklat volt, mégis úgy érzem, meg kell emlékezni róla. Immár negyedik éve a budapesti rózsafüzér zarándoklattal egy időben a KARITÁSZ régió rózsafüzér ima-zarándoklatra hívta a híveket missziós lelkülettel a Kárpátmedencében élő magyar keresztény családokért, egyházi közösségeinkért, a pápáért, püspökökért, papokért, a betegekért és népünk lelki megújulásáért. Május 11-én, 9 órakor gyülekeztünk a Szent Anna templom előtt. Induláskor a templomban együtt imádkoztunk és hallgattuk meg Pokriva László atya szavait, amivel elindította a csoportot az útra, a hit évének gondolataival. Az idő szomorkás volt, de ez szerencsére nem ijesztette el a vidéki csoportokat. Persze jó volt látni a belvárosi hívek közül azokat, akik eddig is velünk tartottak. Nagy öröm volt, hogy velünk jöttek az atyák is. Molnár Lajos atya, aki az elmúlt években mindig velünk tartott, Szócs László atya, és jó volt, hogy plébánosunk Harmai Gábor atya is eljött, bár balesete miatt erre nem is számítottunk. A rózsafüzért imádkozva indultunk a már megszokott útvonalon a belvárosi templomig. Betérve imádkoztunk, énekeltünk, köszöntöttük az Oltáriszentséget. A templomból tovább indulva sajnos az idő romlott. Plébános atya felajánlotta a Vízivárosi templom kulcsát, hogy betérve az eső előtt ott is imádkozhassunk. Jó volt látni a hívásnak eleget tevő hívek csatlakozását a csoporthoz. Az úton a városban voltak ránk csodálkozók, voltak akik megkérdezték hová tartunk, volt aki ígérte jövőre velünk tart. A Vízivárosi templomból az imádkozás után már komoly esőben indultunk az Erzsébet parkon keresztül célunkhoz a Szent György templomhoz. Voltak idősebb hívők, akik eddig jöttek velünk, de voltak újonnan csatlakozottak is. Jó volt látni, hogy még a Kórház-kápolnából ismert hívek is csatlakoztak. A rövidebb, bár rögzöttebb utat választottuk az eső miatt. Mire azonban a templomba értünk, elállt az eső, a templom harangszóval köszöntötte a zarándokokat. A közel 120 embert Fehérvári Lajos atya és a helyi KARITÁSZ tagjai várták. *(Folytatás a 2. oldalon)*

(Folytatás az 1. oldalról.) Zászlók, táblák lepakolás után közös szentmisén vettünk részt, imádkoztunk hazánkért. A mise után a plébánia közösségi termében kedves agapéval várták a zarándokokat a helyi Karitasz tagok. A hit éve jó alkalom arra is, hogy a hitet erőteljesebben ünnepeljük. A hit döntés arról, hogy az Úrral tartok, hogy velem élünk. Végül köszönetet szeretnék mondani Ferency Éva régió vezetőnek az ismételt szervezésért, a szentgyörgymezei karitasz tagjainak a vendéglátásért, valamint a polgárőrségnek és vezetőjének, Bodrogai Sándornak, hogy biztosították a vonulási útvonalat! Köszönöm mindenkinek, aki meghallotta hívásunkat és részt vett a zarándoklaton!

Galambosi Lajosné

Ismeret-rovat: Templombúcsú

A templombúcsú alkalmával mindig aktuálisvá válik az a kérdés, amelyet már többen és többször föl is tettek, és pedig: „**Mi is a búcsú?**” Latin megnevezése: *indulgentiae*, aminek jelentése: elengedés. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi az ideig tartó büntetést. A magyar *búcsú* kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak, az Egyház révén közvetített kegyelme által. **A búcsú a katolikus bűnbánati vallásgyakorlatban azt jelenti, hogy a bűnbánat szentségében, azaz a gyónásban már föllodozást nyert bűnért járó ideig tartó büntetést Isten elengedi.**

Egyházunknak a búcsúkra vonatkozó tanítása hosszú dogmafejlődés során bontakozott ki. A fogalmi tisztázás csak a középkor derekán érte el a teljességét. A búcsúkról szóló dogmafejlődés teológiai alapjait Szent Ágoston tette le, aki azt vallotta: „a bűnök eltörlése után is fennmarad számunkra bizonyos büntetés, mert az ember könnyen kicsibe venné a bűnt, ha eltörlésével együtt minden adósságunk eltörlötné.” Minden egyes bűnnek negatív hatása és következménye van. Meggyónhatjuk az elkövetett bűnt, megkaphatjuk érte a feloldozást, de bűneink másokra ható következményei megmaradnak, és az igazság elve alapján büntetést érdemelnek. A klasszikus példa szerint, a bűn olyan, mint sima tó vízébe kavicsot dobni. Ott, ahol a kavics beleesik, körülötte körkörös vízgyűrűk képződnek, melyek annál nagyobbak, minél erősebb a kavicsnak a vízbe való becsapódása. A mi bűneink is így hatnak másokra és életükre. Ezért helytelen az a vélemény és felfogás, hogy „Kinek mi köze ahhoz, ha én vétkezem?” Ha személyesen nem is érint senki vétkének következménye, mégis gyengíti annak a Krisztus által megváltott Egyháznak a morális szentségét, melyhez minden megkeresztelt ember tartozik. Noha megbánhatjuk és meggyónhatjuk elkövetett bűneinket, de másokat ért következményei megmaradnak. Az Egyház ezért kegyelmi tárházából, Krisztus és a szentek érdemeire való tekintettel engedélyezi a búcsúkat, melyek által bűneink következményei által érdemelt büntetéseink alól bocsánatot nyerünk. Mindazok részesülhetnek a búcsúnyerés kegyelmeiben, akik kellően felkészültek és teljesítik az Egyház által előírt feltételeket. Ily feltételnek mellett az Egyház a Krisztustól kapott oldó és kötő hatalmánál fogva Krisztus és a szentek érdemeinek kincstárából részesítheti tagjait, szeretetük és bűnbánatuk mértéke szerint. A középkor óta szokásos a megkülönböztetés, ami a *teljes és részleges* búcsúkat illeti. A *teljes búcsú* kifejezésen a búcsúnyerés útján elengedhető összes ideig tartó büntetések eltörlését értjük, a *részleges búcsú* viszont a büntetés-adósságnak csak egy részét törli el, amelyeket az Egyház bizonyos cselekedetek elvégzése esetén vagy bizonyos imák elimádkozásakor engedélyez. **Minden búcsúnyerés feltétele a kegyelem állapota, a búcsúnyerés szándéka és az előírt ima vagy cselekmény elvégzése.** (Templombúcsú esetén: szentmisén való részvétel, szentgyónás, szentáldozás és a Szentatya szándékára egy Hiszekegy, Miatyánk és Üdvözlégynek az elimádkozása.) (Forrás: <http://szentagoston.hhrf.org>) **Miért a vidám önfeledt együttlét a búcsú alkalmával?** A búcsú nincs minden nap a templomunk közösségében. Kicsit furcsa is, hogy a bűneinktől való szabadulást követően lakomába csap át a templomból távozó hívó nép. Mi ez az lakomázás? A búcsú misét követően a lélekben felkészült, a kötelező imákat elmondott és a

szentmisén részt vett testvérek büntől és büntetéstől szabadulásának öröme az alapja annak, hogy vígan lehetünk. A vigalom másik velejárója, hogy a templomi hívők közösségének (reményeink szerint) egyazon az öröme a szentmise végeztével, vagyis, hogy templomi közösségünk tagjai nyerték el a búcsút, illetve mi, akik örömmel lehetünk az ünnepi asztaloknál, a vigadalmon. Talán ennek közösségformáló és összekovácsló erejét az őskeresztény körökben élők jóval inkább megértették és közösségük ünnepének tekintették. Mostanra talán elhalványodik a résztvevőkben az, miért is az eszem-iszom. Van akiben a jó együtt fogalom jelenik meg, van akiben a szokás, van akiben ez is egy kinevezett alkalom fogalma jelenik meg okként. Reméljük, hogy a rövid összefoglalót olvasva a kedves testvérek lélekben fel tudnak készülni a jövő heti alkalomra, és buzgó felkészülésüket a szívbéli öröm megjelenése fogja koronázni a búcsú elnyerését követően. Így remélhetőleg valódi mély belső öröm lesz a plébániánk udvarán összejövő hívek szívében, lelkében és nem a megszokott alkalom felszínes vidámsága, amit a csevegések, étkezések, játékok öröme ad. Ezek ismeretében legyen lelkesedésből fakadó öröm a templomunk búcsúnapja! *Tóth László*

Felhívás: Plébániai hittantábor

A plébániai hittantábor az idei évben július 1-től 6-ig, Szobon, a plébánián lesz. A jelentkezési lap az újságos asztalról elvihető vagy a plébánia honlapjáról letölthető. A várható költség 15 000 Ft. Akinek ez gondot okoz, kérjük, a jelentkezésnél jelezze! A kitöltött jelentkezési lapokat kérjük a sekrestyében, illetve a plébánián mielőbb leadni

HIRDETÉSEK

- + **Keddenként este 6 órától** a szentmise kezdetéig szentségimádási lehetőség van. Minden hónap első keddjén a Jó Pásztor közösség vezetésével, a többi kedden egyéni, csendes módon történik a szentségimádás. A szentségimádás alatt gyóntatás is van. Élünk a lehetőséggel!
- + 26-án, szerdán este ½ 6-ra szülői megbeszélésre hívjuk a hittantáborba jelentkezett gyermekek szüleit a plébániára. Kérjük, hogy lehetőség szerint vegyen részt valamelyik szülő a megbeszélésen!
- + **Június 29-én, szombaton lesz Szent Péter és Pál napja, templomunk búcsú napja.** a szentmise **10 órakor** lesz, utána szeretettel várjuk a híveket a templomkertben egy tál meleg étellel, az Ettore cukrászda jóvoltából fagyalattal és – ha a testvérek be tudnak segíteni – süteményekkel. A gyermekeknek megint szervezünk játékállomásokat is, ha vannak erre vállalkozó felnőttek.
- + Taki rejtvények, feladatok is nyári szabadságra mennek. Így ezekkel szeptemberben találkozhatnak újból a gyermekek.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük: **Varga Botond, Petrovics Ambrus, Molnár Eszter, Molnár Enikő**

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vizivárosi Plébánia közös hírlevele
(megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-0000029-05960007

A Vizivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-0000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu